

TA XUỐNG TÌM EM DƯỚI CÕI TRẦN

Sưu tập các trích dẫn và lời giảng của

THANH HẢI VÔ THƯỢNG SƯ

Nhà Xuất Bản Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư

THÔNG ĐIỆP NHỎ

Khi nói về Thượng Đế hoặc Linh Hồn Vô Thượng, Thanh Hải Vô Thượng Sư hướng dẫn chúng ta nên sử dụng những đại từ không chỉ định giới tính để tránh việc bàn cãi Thượng Đế là Nữ hay Nam.

She + He = Hes (như trong chữ Bless)

Her + Him = Hirm (như trong chữ Firm)

Hers + His = Hiers (như trong chữ Dear)

Ví dụ: Ngài (Hes) để mọi thứ diễn ra theo ý muốn của Ngài (Hiers) sao cho phù hợp với chính Ngài (Hirmself).

Là một nhà thiết kế nghệ thuật đầy sáng tạo và đồng thời là một vị Thầy tâm linh, Thanh Hải Vô Thượng Sư thường diễn tả nét đẹp nội tại trong các việc làm. Đó là lý do Ngài gọi nước Việt Nam là "Âu Lạc" và Đài Loan là "Formosa". Âu Lạc là tên gọi cổ xưa của Việt Nam có nghĩa là "âu ca lạc nghiệp". Và Formosa có nghĩa là "mỹ miều", phản ánh một cách trọn vẹn hơn nét đẹp của hòn đảo này và cư dân trên đó. Thanh Hải Vô Thượng Sư cho biết dùng những tên gọi này sẽ mang lại sự thăng hoa tâm linh và may mắn cho đất nước và người dân hai xứ sở này.

LỜI TỰA

Có mấy ai được cơ hội trực tiếp tham khảo giáo lý của một vị Minh Sư tại thế? Cơ hội quý giá này sẽ trở thành hiện thực khi đọc giả lật qua từng trang của quyển “Ta Đến Tìm Em Dưới Cõi Trần”. Sự hình thành quyển sách này bắt đầu từ thu thập cá nhân của một đồng tu, trích đoạn trong những bài khai thị, phỏng vấn, đàm thoại của Thanh Hải Vô Thượng Sư, rồi cùng với sự giúp đỡ của các đồng tu trong các bộ phận chuyển biên, phiên dịch, các chuyên đề trong giáo lý của Thanh Hải Vô Thượng Sư bắt đầu hình thành với nội dung phong phú.

Minh Sư tại thế, người hoàn toàn liễu ngộ Tự Tánh Vô Thượng nội tại, là tấm gương hoàn hảo đại diện cho tập hợp những bản chất thánh thiện và cao quý nhất trong mỗi chúng ta. Các Ngài đặc đạo không phải vì lợi ích bản thân mà vì muốn chúng sinh được thăng hóa. Thanh Hải Vô Thượng Sư là một Đấng Minh Sư như vậy. Qua việc tâm truyền Pháp môn Quán Âm, pháp quán Ánh sáng và Âm thanh nội tại của thời cổ đại, Ngài ban cho chúng ta phương pháp để đạt được sự giải thoát tối hậu.

Trong quyển *Ta Đến Tìm Em Dưới Cõi Trần*, trí huệ của vị Minh Sư soi rọi qua hàng loạt những chương mục khai thị về chuyên đề tâm linh. Một số chủ đề được trình bày theo thể loại vấn đáp để giúp cho tài liệu được rõ ràng với bố cục liên lạc, đồng thời chân giải nội dung uyên thâm của diệu pháp Quán Âm cùng giáo lý của Thanh Hải Vô Thượng Sư.

Trong quá trình dịch thuật, ban biên tập cố gắng làm nổi bật những điểm chính cũng như tiêu đề quan trọng, dựa trên tôn chỉ duy trì trọng điểm những lời khai thị nguyên thủy của Thanh Hải Vô Thượng Sư. Tuy nhiên, do tính chất chuyển biên và phiên dịch của ấn phẩm, một số từ ngữ và ý nghĩa có chút sai biệt so với nguyên văn, nhưng vì lòng thành của họ, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã ưu ái cho phép quyển sách này được ra mắt độc giả dù vẫn chưa hoàn chỉnh.

Càng may mắn hơn, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã cho phép những bài khai thị của Ngài được thu lại và phát hành dưới dạng băng âm, đĩa DVD và CD, do đó, độc giả muốn tìm đến nguyên bản của những lời khai thị thiêng liêng đầy ân điển và cảm hứng, xin lưu ý phần chú thích ở cuối từng đoạn văn và đối chiếu với tài liệu tham khảo.

Mong Chân lý sẽ dẫn dắt quý vị đến bờ Giác Ngộ.

BƯỚC ĐI TÌNH THƯƠNG

Bước Chân Của Một Vị Minh Sư Tại Thế

*Lặn lội kiếm tìm
Một chút tình thương,
Một chút tình thương,
Mà ban phát cho muôn loài
Trong mười phương.*

Thanh Hải Vô Thượng Sư là danh hiệu thân thương đối với những ai hân hạnh được hội kiến hay làm việc cùng Ngài. Đời sống của Ngài là một thông điệp chan hòa những “Bước Đi Tình Thương”.

Thanh Hải Vô Thượng Sư là một nhà từ thiện, một nghệ sĩ và một bậc thầy tâm linh cao quý. Tình thương và sự trợ giúp của Ngài vượt qua mọi ranh giới về văn hóa và chủng tộc, đến với hơn hàng triệu người trên khắp thế giới: người vô gia cư, người nghèo khó, các viện nghiên cứu y khoa về bệnh AIDS và bệnh ung thư, những cựu chiến binh Hoa Kỳ, người già yếu, người tàn tật, người bệnh tâm thần, người tỵ nạn, nạn nhân thiên tai trong các trận động đất, bão lụt và hỏa hoạn. Tình thương vô bờ bến của Ngài dành cho mọi sinh linh, từ con người đến muôn loài đồng cư.

Qua những nghĩa cử này, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã gợi nhắc chúng ta về lòng nhân ái – một phẩm chất tiêu biểu của Ngài. Và cũng từ tình thương cao cả đó, Hội Quốc Tế Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được sáng lập. Ngài nói: “*Những gì chúng ta có*

thể chia sẻ, hãy bắt đầu chia sẻ. Chúng ta sẽ cảm nhận sự thay đổi vì tế bên trong – sẽ có thêm tình thương rót vào tâm thức, rồi chúng ta sẽ nhận thức được điều gì đó. Đây là khởi điểm. Chúng ta hiện diện nơi đây là để học hỏi, học để trưởng thành cũng như học cách sử dụng năng lực tình thương và sáng tạo vô biên của mình hầu kiến tạo thế giới thành một nơi tốt đẹp hơn tại bất kỳ nơi nào chúng ta hiện diện.”

Thời Thơ Ấu Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Thanh Hải Vô Thượng Sư sinh quán tại miền Trung Âu Lạc. Ngay từ thuở thiếu thời, Ngài thường giúp đỡ và an ủi những người bệnh, những người nghèo khó cũng như những bạn thú bị thương bằng mọi cách. Khi trưởng thành, Ngài sang châu Âu du học. Tại đây, Ngài tiếp tục làm thông dịch viên cho Hội Hồng Thập Tự. Ngài sớm nhận ra rằng nỗi khổ đau hiện hữu trong mọi nền văn hóa và ở khắp nơi trên thế giới. Vì thế lòng khao khát tìm kiếm một pháp môn giải thoát đã trở thành mục tiêu cao cả nhất trong cuộc đời Ngài.

Lúc bấy giờ, Ngài đang sống hạnh phúc bên vị phu quân là một bác sĩ người Đức. Mặc dù quyết định chia tay vô cùng khó khăn đối với Ngài và phu quân, nhưng với ân phúc của ông, Ngài đã ra đi với nguyện ước hoàn thành lý tưởng này. Từ đó, Ngài bắt đầu cuộc hành trình hai năm tầm Đạo.

Cuộc Hành Hương Đến Hy Mã Lạp Sơn

Cuối cùng, nơi một miền sâu thẳm trên rặng Hy Mã Lạp Sơn, Ấn Độ, Ngài được một vị Minh Sư khai ngộ truyền dạy Pháp Môn Quán Âm, một phương pháp thiền quán Ánh Sáng và Âm Thanh nội tại. Sau một thời gian tu học, Ngài đã đạt đại khai ngộ.

Ngay sau khi trở về từ Hy Mã Lạp Sơn, do sự thỉnh cầu tha thiết của những người thành tâm mong cầu Chân Lý, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã chia sẻ Pháp Môn Quán Âm với mọi người và khuyến khích họ hướng nội để tìm lại sự vĩ đại của chính mình. Nhiều người từ mọi thành phần xã hội đã nhận thấy rằng Pháp Môn Quán Âm giúp họ tìm được sự viên mãn, niềm hạnh phúc và sự bình an trong cuộc sống. Không bao lâu, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã được thỉnh mời đến thuyết pháp tại Hoa Kỳ, châu Âu, châu Á, châu Úc, châu Phi, Nam Mỹ cũng như nhiều tổ chức quan trọng.

Làm Đẹp Thế Giới Chúng Ta Đang Sống

Thanh Hải Vô Thượng Sư không những là tấm gương cao quý trong hoạt động cứu trợ nhân đạo, Ngài còn khuyến khích mọi người làm đẹp thế giới chúng ta đang sống. Qua việc thực hành Pháp Môn Quán Âm, Thanh Hải Vô Thượng Sư đã bộc lộ nhiều tài năng thiên phú, thể hiện qua những sáng tác nghệ thuật, bao gồm: hội họa, bộ sưu tập đèn được thiết kế tinh tế, những sáng tác thơ nhạc, thiết kế trang sức và y phục. Những tác phẩm này đều miêu tả nét đẹp bên ngoài lẫn bên trong của các nền văn hóa và các dân tộc mà Ngài đã từng gặp. Năm 1995, theo lời thỉnh cầu của công chúng, thiết kế y phục của Ngài đã được trình diễn tại những kinh đô thời trang quốc tế như Luân Đôn, Ba Lê, Milan và Nữu Ước. Số tiền thu được từ việc bán những tác phẩm nghệ thuật của Thanh Hải Vô Thượng Sư đã giúp Ngài có một nguồn ngân quỹ độc lập để hỗ trợ cho các hoạt động nhân đạo và sứ mệnh cao quý của Ngài trong việc giúp đỡ những người con của Thượng Đế vào những lúc cấp thiết.

Sự Vinh Danh và Ước Mơ Của Thanh Hải Vô Thượng Sư

Dù Thanh Hải Vô Thượng Sư không mong cầu báo đáp, nhưng để vinh danh sự trợ giúp vô vị kỷ của Ngài, các viên chức chính phủ và tổ chức tư nhân trên thế giới đã trao tặng Ngài nhiều giải thưởng trong những dịp khác nhau. Các giải thưởng này bao gồm: Giải Hòa Bình Thế Giới, Giải Nhà Lãnh Đạo Tâm Linh Thế Giới, Giải Phát Triển Nhân Quyền, Giải Công Dân Nhân Đạo Thế Giới, Giải Phục Vụ Nhân Loại Xuất Sắc, Giải Hòa Bình Gusi 2006, Bằng Tuyên Dương Tuần Hội Âm Nhạc Los Angeles, Giải Hạng Nhất Tượng Bạc Telly Thường Niên lần thứ 27 (2006),... Bên cạnh đó, ngày 22 tháng 2 và ngày 25 tháng 10 cũng được vinh danh là Ngày Thanh Hải Vô Thượng Sư tại Hoa Kỳ. Ngài Frank Fasi, nguyên thị trưởng thành phố Honolulu đã phát biểu: “*Ngài là ánh sáng của một vĩ nhân, là thiên thần từ ái của tất cả chúng ta.*”

Trong thời đại này, Thanh Hải Vô Thượng Sư là một trong những người tận tâm giúp đỡ tha nhân nhận biết và kiến tạo một viễn ảnh tươi sáng cho tương lai. Nhiều vĩ nhân trong lịch sử đã từng ấp ủ những ước mơ cao đẹp, Thanh Hải Vô Thượng Sư cũng có ước mơ như sau:

*“Tôi mơ cả thế giới được hòa bình.
 Tôi mơ mọi sự sát hại sẽ chấm dứt.*

Tôi mơ tất cả trẻ em đều được sống trong hòa bình và an lạc.

*Tôi mơ tất cả quốc gia sẽ bắt tay nhau,
 bảo vệ và giúp đỡ lẫn nhau.*

Tôi mơ Địa Cầu xinh đẹp của chúng ta sẽ không bị hủy diệt.

*Địa Cầu này đã trải qua hàng tỷ tỷ năm mới được hình thành
 và đây là một nơi vô cùng mỹ miều, vô cùng kỳ diệu.*

*Tôi mơ Địa Cầu này sẽ trường tồn,
 nhưng trong thanh bình, đẹp đẽ và yêu thương.”*

MỤC LỤC

Lời Tựa.....	iii
Bước Đi Tình Thương	v
1. Đời Sống trên Địa Cầu.....	1
• Mục Đích của Chúng Ta trên Địa cầu.....	3
• Tương Lai Nằm Trong Tay Chúng Ta	5
• Vượt Trên Tình Yêu Thế Tục.....	10
• Tình Thương Thánh Thiện.....	16
2. Vượt Qua Những Chương Ngại	19
• Vượt Trên Tội Lỗi.....	28
• Nghiệp Chương.....	30
• Luân Hồi	35
• Chết và Sắp Chết	38
3. Từ Tôn Giáo Đến Am Hiểu Tâm Linh	45
• Trên Cả Tôn Giáo	47
• Thông Điệp Bị Lãng Quên của Đấng Ki-tô	49
• Chúa Giê-su và Thiên Định	51
• Ngăn Cách với Thượng Đế	53
• Trở Về	55

4. Đi Tìm Ánh Sáng.....	61
• Thiên Quốc Bên Trong	61
• Hiểu Biết Thượng Đế	63
• Khai Ngộ hoặc Đại Giác.....	67
• Ba Cách để Đạt ‘Giải thoát Tâm linh’.....	69
• Túc Khắc Khai Ngộ	70
• Thế Giới Bên Trên.....	73
5. Minh Sư Nghĩa Là Gì	77
• Làm Thế Nào Để Nhận Biết Một Vị Minh Sư?	79
• Ba Loại Minh Sư.....	81
• Tại Sao Chúng Ta Cần Một Vị Minh Sư Tại Thế?	84
• Tình Thương Dành Cho vị Minh Sư Tại Thế.....	90
• Con Đường của Những vị Đại Minh Sư.....	92
6. Truyền Tâm Ấn	95
• Tiến Trình của Việc Truyền Tâm Ấn.....	96
• Lợi Ích của Tâm Ấn	97
• Là Một Đệ Tử.....	98
• Ngũ giới.....	102
• Ăn Thuần Chay	109
7. Thiền	115
• Ý Nghĩa Đích Thực của Thiền Định	117
• Thiền Như Thế Nào?.....	119
• Thiền theo Pháp Môn Quán Âm	124
• “Ngôi Lờ”, Chấn Động Lực Nội Tại.....	127
Tham Khảo.....	131
• từ những buổi thuyết pháp.....	131
Giới Thiệu Ấn Phẩm.....	135
Cách Liên Lạc Với Chúng Tôi.....	145

One World

...of peace through music

Live at the **SHRINE** **AUDITORIUM**

Vào tháng Chạp, 1998, Đại Nhạc Hội hoành tráng "Một Thế giới Hòa bình Qua Âm Nhạc" được tổ chức tại Đại Hý viện Shrine với mục đích vận động doanh thu để ủng hộ cho Quỹ Tài Trợ Thiếu Nhi Starlight cùng Bệnh Viện Nghiên Cứu Nhi Đổng Thánh Jude. Những áng thơ mỹ miều đầy cảm hứng do Thanh Hải Vô Thượng Sư sáng tác kết hợp với những màn trình diễn tuyệt vời của các nghệ sĩ nổi tiếng Hollywood cùng tâm vóc âm nhạc quốc tế, đã gieo rắc thông điệp tình thương và hòa bình vào tâm tư sâu thẳm của muôn người.

1

Đời Sống trên Địa Cầu

Thanh Hải Vô Thượng Sư thuyết giảng

Cuộc đời của chúng ta như giấc mộng chưa hồi tỉnh, và khi tâm linh tỉnh thức, chúng ta sẽ tìm ra chân tánh, bất kể đã say ngủ bao lâu. Trong tiến trình khai ngộ, chúng ta đi vào những cảnh giới ý thức cao hơn và nhân sinh quan cũng rất khác biệt. Mọi việc xảy ra rất nhanh, rất nhẹ nhàng, không cần gắng sức. Cũng như trong phim, nếu có người chết, chúng ta biết đó chỉ là chuyện phim mà thôi.¹⁷

Tất cả chúng ta đều là những diễn viên và thế giới này là một sân khấu vĩ đại. Chúng ta đã diễn nhiều vai trò khác nhau từ đời này sang đời khác, có lúc làm chồng, có lúc làm vợ, làm thủ tướng, hoàng hậu, và có khi còn đóng vai trò kém được hoan nghênh. Vì không biết mình đang đóng tuồng, đôi khi chúng ta tự hỏi tại sao phải đóng những vai trò này, tại sao người kia được ngồi trên ngai vàng còn mình chỉ là một thư ký. Người khai ngộ ai

cũng biết rằng thế gian chỉ là một sân khấu cho chúng ta học hỏi, để thỏa mãn những mong muốn, đòi hỏi, và để đạt gần đến sự hoàn mỹ hơn.¹⁴

Lối sống của hầu hết thế nhân đều chưa được trọn vẹn và lý tưởng lắm trong việc mong cầu hạnh phúc và trí tuệ. Có nhiều cảnh giới ý thức khác nhau. Cảnh giới thứ nhất là cảnh giới vật chất. Loài người phần lớn sống ở cảnh giới này, nơi mà mục đích chính là tìm thú vui trong sự hưởng thụ, thích ăn, thích ngủ cùng đủ loại thỏa mãn vật chất, và còn có khuynh hướng lười biếng. Chúng ta làm việc chỉ vì mưu sinh nên không đặt tâm hồn và lý tưởng vào đó. Chúng ta thường không thích làm việc trừ phi nó liên quan đến an sinh của bản thân, nên việc phục vụ toàn thể nhân loại là điều hết sức khó khăn.

Cảnh giới thứ hai gọi là cảnh giới của tình cảm. Những người sống ở cảnh giới này có ý lực rất mạnh. Chúng ta gọi họ là những nhà độc tài, chuyên chế. Lúc nào họ cũng tự cho mình là đúng và nghĩ rằng ai cũng phải làm như họ. Giới lãnh đạo các phong trào cực đoan thuộc vào cảnh giới này. Ngay cả những người có thiện ý, nhưng khi lựa chọn sai, họ sẽ không nhận lỗi, không cố gắng sửa đổi cực diện, và rồi nguy hiểm chực chờ vì thiếu uyển chuyển.

Ở cảnh giới thứ ba, chúng ta sống theo trí năng của đầu óc vật chất, mà tôi rất tiếc phải nói, chỉ là một bộ máy điện tử, tuy tuyệt vời vì có thể thâm nhập mọi thứ và phân loại nhưng không áp dụng được chút thông minh và phán đoán nào. Nhưng khi không có tri thức của linh hồn, đầu óc chỉ là một cái máy tự động. Những người ở cảnh giới này thường cô lập bản thân và vùi mình vào một lý tưởng nào đó. Họ như bị kẹt tại đó, không màng đến những gì đang xảy ra trên thế giới, không thật sự mong muốn cải thiện thế giới hoặc thay đổi bản thân. Họ nghĩ rằng bản thân họ đã rất hoàn mỹ rồi, và nhiều người lầm tưởng rằng trình độ này là đẳng cấp khai ngộ tối cao.

Cảnh giới kế tiếp là cảnh giới của linh hồn, của sự nhận thức tự tánh, vì chúng ta nhận diện bản thân là linh hồn. Chúng ta biết rằng bản thân và linh hồn, nguồn gốc của mọi hạnh phúc

và cảm hứng, là hợp nhất và đồng nhất thể, và biết rằng mình không phải là thân thể này. Chúng ta cố gắng phục vụ thế giới và giúp đỡ bản thân. Nhưng đây chưa phải là cảnh giới cao nhất vì chúng ta vẫn còn ngã chấp, và ngã chấp biết sức mạnh của nó. Ngay cả khi chúng ta nói: “Ta và Cha ta là Một”, như vậy cũng đã là hai rồi, vẫn còn đông quá! (Cười)

Sau đó là cảnh giới của Thượng Đế, là ý thức và sự liễu ngộ về Thượng Đế. Thượng Đế không gì khác hơn là chính chúng ta, trong khi ở những cảnh giới bên dưới chúng ta vẫn tách rời mình với Thượng Đế. Điều này giải thích cũng không phải dễ, nhưng đây là lần đầu tiên chúng ta làm mà không suy nghĩ, thậm chí không ý thức mình đang làm gì. Chúng ta trở thành người chủ động mọi việc mà không tạo ra nhân quả. Đây là điều mà Chúa Giê-su đã hàm ý khi nói “Không phải ta mà chính Cha ta ở bên trong đang làm.”²⁸

Mục Đích của Chúng Ta trên Địa cầu

Mỗi chúng ta được ban cho kiếp người với mục đích duy nhất là để nhận thức Thượng Đế. Nếu quên đi sứ mạng này, chúng ta sẽ không bao giờ cảm thấy hạnh phúc trong kiếp này hay bất cứ kiếp nào khác. Thành thật mà nói, đây là nguyên nhân duy nhất khiến con người đau khổ, không có lý do nào khác. Nếu biết được trước khi sinh ra chúng ta đã cực nhọc trong bụng mẹ như thế nào, đã ăn năn như thế nào về những lỗi lầm trong tiền kiếp, và đã hứa với Thượng Đế sẽ sử dụng cuộc đời hiện tại một cách có ý nghĩa để phục vụ Ngài thì chúng ta sẽ không lãng phí một giây phút nào để nghĩ đến điều gì khác, ngoài việc cố gắng hết sức bất cứ lúc nào nhàn rỗi để nhận thức Thượng Đế!

Nhưng ngay từ lúc chào đời, chúng ta đã quên sạch mọi điều, vì luật của thế giới vật chất là làm cho chúng ta quên đi. Vì

vậy luôn luôn cần phải có Minh sư đến để nhắc nhở cho đến khi chúng ta nhớ lại những điều chúng ta đã hứa với Thượng Đế lúc còn trong bụng mẹ. Đầu óc chúng ta có thể quên, nhưng linh hồn, bản năng của trí tuệ chúng ta sẽ nhớ.³¹

Vì Thượng Đế muốn xuyên qua chúng ta mà gia trì Địa cầu này nên chúng ta xuống thế gian để làm phương tiện nối kết giữa thiên đàng và hạ giới. Nhưng vì kiệt lực và mệt mỏi đã lâu nên chúng ta quên đi sứ mạng cao cả này. Vì vậy thỉnh thoảng lại có Minh sư giáng trần để nhắc nhở chúng ta về chân tánh. Đó là lý do chúng ta ở đây.⁵⁵

Khi chúng ta thực hành tinh tấn pháp thiền được chỉ dạy trong buổi truyền Tâm Ấn, chúng ta sẽ đạt được quân bình giữa thiên đàng và hạ giới, có thể tiếp tục thực hiện bổn phận của mình ở thế giới này, đồng thời cũng có thể nhận thức được Thiên Quốc. Vì mỗi chúng ta có nhiều nhiệm vụ khác nhau ở thế gian, ai cũng phải cố gắng hoàn thành càng nhiều càng tốt, nhưng nhiệm vụ tiên quyết vẫn là gia trì thế giới này trở thành thiên đàng, để vạn vật có thể sống hạnh phúc và đồng thời từ từ tiến hóa lên cảnh giới tâm linh cao hơn. Nói một cách khác, chúng ta góp phần vào sự tiến hóa của vũ trụ, qua sự giác ngộ và việc sử dụng lực lượng Thượng Đế bên trong.

Vì lý do này mà chúng ta cần được thọ Tâm Ấn để tức khắc đạt được sự khai ngộ, được ban cho lực lượng có thể trực tiếp sử dụng vào việc phục vụ tốt nhất cho thế giới này. Chỉ phát triển và chú trọng vào thể lực hoặc sức mạnh vật chất để cống hiến cho thế giới thì chưa đủ. Thế giới ngày nay vẫn còn ở trong tình trạng như hiện tại dù nhân loại vẫn luôn ước ao thế giới được tốt đẹp và tiến bộ hơn. Vì vậy ở giai đoạn này chúng ta phải tìm lại lực lượng vĩ đại bên trong càng sớm càng tốt để cuộc sống trên Địa cầu được thay đổi tốt hơn và thế hệ mai sau được trưởng thành trong môi trường tốt đẹp hơn. Khi nhìn thấy tình trạng khốn khổ hiện nay trên thế giới, chúng ta càng nhận thức rõ hơn sự khẩn thiết của việc “Tức khắc khai ngộ”, không chỉ vì lợi ích cho bản thân và thế hệ của chúng ta mà còn vì di sản quý báu nhất

mà chúng ta để lại cho mai sau. Đó mới là tình thương chân thật qua hành động.”⁵⁷

Tương Lai Nằm Trong Tay Chúng Ta

Mọi người cứ lo sợ về ngày tận thế. Thật ra có người tiên đoán việc này làm cho nhiều người lo lắng. Nhưng dù thế giới này có tận, những người khai ngộ cũng không bận tâm, vì họ hiểu rõ căn nguyên của thế giới này, và biết rằng một ngày nào đó nó sẽ không còn. Nhưng sự sống vĩnh cửu luôn tiến hóa và không có gì ảnh hưởng nó được. Sự sống của chúng ta là vĩnh hằng, trí huệ là tài sản, tình thương là bản chất, và không thể bị hủy diệt bằng bất cứ loại bom nào. Nó không bị giới hạn bởi không gian và thời gian, nên các vị Minh sư khi truyền Tâm Ấn cho đệ tử cũng không bị giới hạn bởi không gian và thời gian. Minh sư không phải lúc nào cũng ở gần bên các đệ tử nhưng vẫn có thể giúp đỡ và gia trì cho họ. Những người đệ tử này sẽ tiến bộ dần để trở thành Minh sư và cũng sẽ có cùng một khả năng.⁵⁰

Trong giai đoạn đầy gian khổ và tai ương này, chúng ta vẫn còn nhiều hy vọng, vì Thượng Đế đã gửi nhiều Thánh nhân đến thế giới chúng ta với cùng một thông điệp. Họ đều khuyên chúng ta trước tiên nên tìm Thiên Quốc bên trong rồi mọi việc sẽ được an bài. Bình thường chúng ta cố chăm lo chuyện thế sự trước, chúng ta gắng sức để bình thiên hạ, nhưng lúc nào cũng cảm thấy rất thất vọng. Một nhà chính trị lỗi lạc nhất cũng chỉ có thể thỏa mãn ước vọng của quần chúng một cách tạm thời, đem lại cho họ một ít tiện nghi vật chất. Chúng ta không thể bình thiên hạ chỉ với tài năng chính trị hay bất cứ tài năng nào khác. Vấn đề là chỗ đó. Bất kể thiện ý tốt thế nào, trước hết chúng ta phải tìm Thiên Quốc bên trong, tìm lực lượng tối thượng nội tại để cầu thông. Chúng ta nghe nói: “Con người được tạo ra theo hình dáng của Thượng Đế.” (Genesis 3:16) Hình dáng không có

ngĩa là diện mạo, thân thể hay cách sống mà là hình dáng của quyền năng vô hình mà từ đó chúng ta được tạo ra.⁴⁷

Dù đã khai ngộ, chúng ta cũng không thay đổi được thể gian. Chúng ta chỉ có thể phân tích phải trái để giúp người ta thay đổi bản thân họ. Cho nên chúng ta phải bắt đầu từ bản thân và không thể ngồi chờ phép lạ xảy ra. Không ai có thể thay đổi thế giới này được; ngàn vị Phật hoặc triệu Chúa Giê-su cũng không làm được. Nếu được họ đã làm rồi. Phép lạ không thể dùng được trong trường hợp này vì có liên hệ đến nhân quả. Chúng ta phải tự sửa chữa, phải tự tắm rửa. Vị Bác sĩ tài giỏi nhất cũng chỉ có thể cho chúng ta toa thuốc nhưng không thể uống thuốc giùm chúng ta được.²⁷

Chúng ta có thể cứu vãn được thế giới, mình chỉ cần sửa đổi lại nếp sống, cư xử có đạo đức, ăn trường chay, tu dưỡng thể xác và tâm linh là sẽ lập tức có kết quả, thế giới của chúng ta sẽ được thay đổi ngay tức thì! Nếu ai cũng trồng cây thay vì chặt bỏ đi, không bao lâu chúng ta sẽ được cứu. Trong vòng mười năm, thế giới sẽ khác hẳn và không còn nhiều rắc rối như hiện nay. Thật ra vẫn còn hy vọng, nhưng chỉ khi nào mọi người hợp tác với nhau.⁶³

Vì vậy tôi hy vọng người trên thế giới sớm thức tỉnh. Mong là quý vị sẽ giúp truyền bá thông điệp này đến mọi người, hãy cùng nhau cứu vãn Địa cầu. Bằng không, chúng ta phải làm gì? Thiên đàng chỉ đón nhận những người đạo đức. Nếu trái đất không còn hiện hữu, những người kém đạo đức sẽ đi đâu? Cho nên chúng ta phải vì những người này mà cố gắng. Địa cầu là một hành tinh quý giá. Nếu Thượng Đế muốn trừng phạt, hủy diệt nó đi thì chúng ta không thể làm gì khác ngoài trừ tuân theo ý Ngài. Nhưng nếu Địa cầu vẫn còn có thể cứu rỗi thì chúng ta phải nỗ lực, vì thế giới này là một trường học rất tốt cho nhiều linh hồn có thể đến để học hỏi và tiến hóa.⁶³

Chúng ta là những người làm việc cùng với Thượng Đế. Chúng ta chưa đạt được trí huệ như Ngài nên phải tôn trọng kế hoạch và thiết kế của Ngài vì Ngài là 'Ông chủ tối cao'. Ngài biết

phải giữ cái gì, bỏ cái gì, sửa chữa gì, hủy diệt gì. Ngay cả khi Ngài tiêu diệt vật gì, Ngài có thể tái tạo ra nó, nhưng chúng ta hủy diệt vật gì thì không thể tạo ra vật đó nữa. Đó là vấn đề. Vì chúng ta chưa có đủ trí huệ và lực lượng. Khi đạt được đẳng cấp 'Nhận thức Thượng Đế' chúng ta mới có thể nói đến hủy diệt hay tạo dựng bằng chính khả năng của mình.²¹

Thật sự Thượng Đế chỉ ban cho chúng ta sự an ổn. Nếu trong lúc này Ngài cho chúng ta đau khổ là để nhắc chúng ta về sự vô thường của thế gian, nhắc nhở chúng ta phải tìm về nơi an toàn, về Thiên Quốc. Khi nào chúng ta quên Ngài, Ngài sẽ nhắc nhở chúng ta. Lúc đầu Ngài sẽ nhắc một cách dịu dàng, nếu chúng ta vẫn không nghe theo những lời khuyên nhủ nhẹ nhàng này, Ngài sẽ nhắc mạnh hơn cho đến khi sự thúc giục trở nên rất mãnh liệt. Cho nên hiện giờ nếu chưa bị thúc giục gì lắm thì xin quý vị đừng chờ đến khi Ngài nhắc nhở một cách mãnh liệt. Và nếu Ngài đã thúc quý vị mạnh rồi thì xin hãy mau tìm về Thiên Quốc để tận hưởng những tiện nghi Ngài đã dành sẵn bên trong.⁷

V: *Có người cho rằng họ nhìn thấy tai họa khủng khiếp sắp xảy ra ở thế giới này, và hàng triệu người sẽ bị chết. Điều này có đúng không? Ý kiến của Ngài ra sao?*

Đ: Điều này sẽ trở thành sự thật nếu người trên thế gian không thức tỉnh và sử dụng lực lượng cứu rỗi bên trong. Thượng Đế đã ban cho lực lượng tồn sinh nhưng hầu hết chúng ta đều không dùng đến. Dĩ nhiên mọi tạo vật sẽ bị tiêu diệt theo thời gian; nếu chúng ta không có đủ lực lượng sáng tạo để cứu vãn thì nó sẽ bị tiêu diệt. Như một căn nhà đã được xây rồi, nếu chúng ta không sửa chữa dù có đủ dụng cụ trong nhà, đủ thứ sơn và vật dụng nhưng nếu không dùng thì căn nhà sẽ bị đổ nát hoặc hư hoại. Trong trường hợp này, cho dù căn nhà bị hư hoại hay phá sập thì vẫn còn có lối thoát khẩn cấp, nếu chúng ta không biết và không dùng đến thì đương nhiên sẽ gặp nguy hiểm. Vì vậy tôi muốn cống hiến cơ hội này để ít ra quý vị cũng có thể tự cứu mình nếu có chuyện như vậy xảy

ra. Nhưng có bao nhiêu người nghe theo? Điều này rất đơn giản và vô điều kiện. Quý vị chỉ cần ngồi yên thoải mái như lúc ngủ, và tất cả lực lượng sẽ đến với quý vị, tất cả những kiến thức tiềm tàng trong quá khứ, nhiều kỹ năng cho cuộc sống sẽ đến với quý vị, và nó vô cùng đơn giản.

Nhưng có bao nhiêu người chịu nghe? Quý vị lúc nào cũng hỏi tôi về ngày tận thế. Khi chúng ta chết, thế giới này cũng kể như tận. Chúng ta phải tự cứu vớt linh hồn mình, và nếu muốn cứu thế giới, chúng ta phải đóng góp lực lượng của mình. Chúng ta phải tìm lại lực lượng này và sử dụng nó, vì đâu còn ai khác có thể làm? Thiên nhân có thế giới riêng của họ, có bốn phận phải làm, Chúa Giê-su cũng đang giảng dạy ở thế giới nào đó, một nơi tiến hóa hơn Địa cầu này. Phật cũng đã đến cảnh giới của Phật và có công việc riêng của Ngài. Chỉ có chúng ta ở nơi đây để tự cứu. Nếu quý vị lo sợ tai ương thì nên khai ngộ, sửa chữa căn nhà của quý vị, chỉnh đốn để thế giới chúng ta có trình độ đạo đức cao hơn, thành một hành tinh khai ngộ hơn. Lúc đó tai ương sẽ không giáng xuống chúng ta nữa. Nếu không, dù không biết gì về tương lai, tôi cũng có thể nói là có, việc gì cũng có thể xảy ra. Nếu thế giới này trở nên tồi tệ, không đáng để ở, thì Thượng Đế sẽ hủy diệt nó và tạo ra một thế giới khác.⁴⁷

V: *Làm cách nào một người khai ngộ sống trong xã hội mâu thuẫn có thể giúp giải quyết mâu thuẫn đó?*

Đ: Rất khó. Chúng ta chỉ có thể hóa giải mâu thuẫn bên trong bản thân, và nếu ai cũng làm như vậy thì sẽ không còn mâu thuẫn gì để hóa giải. Vì vậy, dù Chúa Giê-su và Đức Phật rất vĩ đại cũng không hóa giải được xung đột ngay tại quốc gia của họ, và đôi khi những tai họa này ảnh hưởng đến sinh mạng của họ vì đa số người thế gian không được an bình và chưa được khai ngộ. Cho nên, khai ngộ là phương thuốc hữu hiệu nhất cho bất cứ bệnh tật, chiến tranh, hoặc mâu thuẫn nào trên thế giới, ngoài ra không cần gì khác.⁵¹

V: *Thưa Ngài, tôi không biết phải nên làm gì khi thấy nhiều quốc gia có chiến tranh, bị xâm lấn, phụ nữ và trẻ em bị hành hạ tra tấn. Ngài có lời khuyên gì không?*

Đ: Câu hỏi của quý vị là một trong những thắc mắc của những người có lòng quan tâm, nhưng không có cách gì để cứu vãn nếu họ không biết tự cứu. Quý vị biết luật nhân quả mà. Giả sử quý vị chặn được kẻ sát nhân và bảo vệ được những phụ nữ đó, nhưng làm sao quý vị có thể làm điều này khắp thế giới? Nạn nhân không phải lúc nào cũng trong sạch như quý vị nghĩ, và kẻ sát nhân không hẳn là người duy nhất chịu trách nhiệm. Toàn xã hội, toàn thế giới phải gánh chung trách nhiệm. Chúng ta làm gì được đây? Quý vị có thể giam người này, nhưng rồi lại có người khác. Chúng ta không thể thay đổi thế giới nếu người thế giới không muốn thay đổi. Nhưng chúng ta vẫn phải cố gắng. Cho nên nhiều Minh sư đã không màng nguy hiểm đến tánh mạng khuyên mọi người tu sửa bản thân. Tại sao quý vị không góp sức với họ, thả thêm một ngọn đuốc thay vì ngồi đó mà tiếc nuối? Phải hành động! Có thể quý vị cứu giúp 10 người, anh kia có thể cứu 20, rồi dần dần chúng ta sẽ có thể cứu được toàn thế giới. Không còn cách nào khác để thay đổi con người, ngoài việc khuyên xã hội thay đổi cách sống. Không phải chỉ thay đổi nạn nhân mà phải thay đổi toàn xã hội. Và nếu không thể xóa tan đau khổ cho toàn thế giới, ít ra chúng ta cũng có thể ngăn chặn phần nào và điều này đã là một thành quả đáng kể.²⁵

V: *Ngài nghĩ là sẽ có hòa bình trên hành tinh này không?*

Đ: Khi mọi người hướng vào Thiên tánh nội tại, làm toàn điều tốt, nghĩ toàn điều tốt và nói toàn điều tốt, lúc đó sẽ có hòa bình. Ngoài ra không có cách gì khác, không ai khác có thể đem lại hòa bình cho quý vị. Chúng ta phải thích ứng với hòa bình, sống hòa bình, và trở thành biểu tượng của hòa bình. Khi chúng ta trở thành hòa bình sống trên Địa cầu, lúc đó sẽ không cần bàn cách xây dựng hòa bình.²⁴

Vượt Trên Tình Yêu Thế Tục

Thế giới này đôi khi đã trở nên quá tệ hại, không thể chịu đựng nổi. Chính chúng ta tạo ra như vậy. Thế giới này là một ngôi nhà vĩ đại có nhiều phòng mà chúng ta hiện đang cư ngụ, mỗi phòng là một quốc gia. Để cải thiện thế giới chúng ta nên biết rằng điều xấu có thể tránh được. Tránh điều xấu bằng cách làm điều tốt, tuân theo mười điều răn, thương yêu những người bên cạnh. Nhưng vì đầu óc chúng ta đã quen với thói ‘ăn miếng trả miếng’, nên khó làm những điều mà chúng ta biết là nên làm, chẳng hạn như dùng tình thương đối đãi với người khác. Vì vậy chúng ta cần có một lực lượng mạnh mẽ hơn để trợ giúp, kéo chúng ta ra khỏi những suy nghĩ và hành động theo thói quen đó.

Thật ra mọi sự trên thế gian đều hữu ích cho chúng ta, kể cả điều xấu. Điều xấu là lỗi lầm của chúng ta. Tuy nhiên chúng ta không cần phải chìm mãi trong lầm lỗi. Ít ra những lỗi lầm này làm chúng ta bừng tỉnh. Khi nhận lãnh hậu quả do lỗi lầm gây ra, chúng ta sẽ sững sốt nhận ra đó là điều không nên làm. Nó đã tạo ra nhiều đau khổ, bất hạnh, và nhờ đó chúng ta hồi tâm. Thậm chí tất cả những gì đẹp đẽ và đáng yêu trên thế gian cũng là để nhắc nhở chúng ta về chân phúc nội tại ở quê hương thật sự của mình.

Tận hưởng những gì Thượng Đế tạo ra cho chúng ta không phải là điều tội lỗi. Nhưng nếu chúng ta luôn cảm thấy quá bám víu vào những thứ này, Thượng Đế sẽ nhắc nhở chúng ta như vậy là không đúng. Thế nên sẽ có lúc chúng ta cảm thấy thương tâm, đau khổ từ những điều mình trân quý nhất.

Từ bỏ thế giới là sai, nhưng cứ đắm chìm trong thế gian cũng không phải là đúng. Vì nếu cứ như vậy chúng ta sẽ quên đi một nửa tốt hơn của cuộc sống, đó là phần tâm linh, là điều đáng tận hưởng hơn bất cứ gì mà thế giới này có thể đem lại. Vạn vật trên thế gian là để nhắc nhở chúng ta về chân phúc, vinh quang thật sự và đời sống vĩnh cửu mà chúng ta nên có và nên biết, vì chúng ta đã quên.

Nhiều người hỏi tôi về quan hệ nam nữ, về tình dục và những điều tương tự. Họ hỏi những quan hệ này có phải là tội lỗi

không? Tôi nói: ‘Không.’ Nhưng quý vị nên biết có nhiều thứ còn thích thú hơn. Lạc thú tình dục chỉ là bản sao của mãn nguyện thật sự khi quý vị đạt đến sự hợp nhất bên trong, khi mà cả hai lực lượng âm dương bên trong quý vị hợp nhất. Sự giao hợp giữa nam và nữ chỉ là bản sao của sự hợp nhất đó.

Cho nên khi đưa chúng ta xuống thế giới này, Thượng Đế cũng ban cho nhiều công cụ để nhắc nhở về Thiên Quốc của Ngài. Chỉ là chúng ta quên rằng đó chỉ là để nhắc nhở về Thiên Quốc. Chúng ta say mê bản sao mà quên đi bản chính. Điều đó làm cho cuộc sống của chúng ta đau khổ, thậm chí chúng ta cũng không thể hưởng thụ bản sao một cách trọn vẹn. Cho nên nhiều quan hệ nam nữ gặp khó khăn. Sự hòa hợp thể xác không còn là quan hệ thiêng liêng, không còn sự tương kính nữa, đôi khi là một sự lạm dụng, chỉ để giải tỏa những bức dọc trong lòng, như một thứ phương tiện. Cho nên, nếu muốn hưởng thụ đời sống này, chúng ta nên hưởng thụ đời sống thật sự, nó còn tốt đẹp hơn gấp trăm ngàn lần đời sống mà chúng ta biết trên thế gian. Nhờ nhận thức được nếp sống đó, chúng ta cũng có thể tận hưởng cuộc đời hiện tại.⁵⁰

Nhiều người tu hành, có thể vì không có Minh sư, không thọ Tâm Ấn, hoặc không hiểu rõ, hoặc chưa tu một pháp môn đứng đắn, lầm lẫn cho rằng người tu hành phải buông bỏ tất cả, phải lạnh nhạt với mọi quan hệ. Điều này không đúng, không đúng. Cho nên trong Đạo Đức Kinh, Lão Tử có nói: ‘Tâm bình thường là đạo.’ Khi quý vị đạt được Đạo hoặc sự khai ngộ, càng khai ngộ, quý vị càng cảm thấy thoải mái, và càng tràn đầy tình thương. Có thể quý vị không có nhu cầu quan hệ thể xác với người khác mà chỉ hành động một cách bình thường và làm bổn phận của mình. Điều này có vẻ khó hiểu, nhưng khi thời gian đến quý vị sẽ hiểu. Thượng Đế không hẹp hòi đến nỗi ngăn cản chúng ta không được thương yêu người hôn phối như ngày trước. Thượng Đế không tàn nhẫn đến độ chia rẽ duyên ương rồi mới có thể tìm đến Ngài. Lòng thương của chúng ta phải được mở rộng để yêu thương Thượng Đế và những chúng sanh khác bao gồm quyến thuộc của chúng ta. Nếu chúng ta có thể thương

người xa lạ, sao lại không thể thương người thân trong gia đình, những người kề cận nhất với chúng ta? Cứ tuân theo tự nhiên, thương yêu càng nhiều hơn trước thì sẽ giữ được gia đình đầm ấm. Bằng không, người bạn đời của chúng ta sẽ buồn, rồi chúng ta cũng không sao hạnh phúc được.³⁷

Bình thường vợ chồng kết hôn không phải chỉ vì quan hệ thể xác, mà vì sự nồng ấm và ân cần. Nhân danh thiên định, quý vị không được bỏ bê người hôn phối của mình dù với bất kỳ lý do gì. Vì bổn phận của quý vị là phải bày tỏ tình thương và quan tâm đến người khác, và khi đã cam kết làm bổn phận đó thì quý vị phải làm cho tròn. Thương yêu người khác là một vinh dự, là tiến hóa chứ không phải thoái hóa. Hiểu không? Quý vị phải thương yêu nhau như một vị Minh sư thương yêu quý vị vậy, dù có quan hệ thể xác hay không.³⁷

V: *Nhiều tôn giáo Đông phương có khuynh hướng xem thể xác như rác rưởi cần phải bỏ đi. Tôi cho rằng khi chọn vào thân thể này là tôi đã ký hiệp ước phải hết lòng chăm sóc nó, để nó có thể sinh tồn trong thế gian này. Con người có lực lượng của trí óc, lực lượng của Thượng Đế, nhưng chúng ta vẫn cần có một quan điểm cân bằng để sống trọn vẹn ở cả hai cảnh giới, khi mình còn sống ở hai cảnh giới?*

Đ: Đúng, phải như vậy. Như vậy sẽ quân bình hơn. Ý nghĩa trong những kinh điển là chúng ta không nên đắm chìm trong những ham muốn thể xác mà quên đi đời sống tâm linh. Đôi khi điều gì đó chỉ là nói với một cá nhân, một nhóm người nào trong lúc đó thôi, hay những người cần phải nghe điều đó. Rồi nó trở thành chỉ dẫn chung và mất đi ý nghĩa nguyên thủy. Khi điều chỉ dạy ấy được phát biểu, nó rất mạnh mẽ và chính xác. Nhưng sau này khi được ghi chép và trao lại cho những nhóm khác thì điều đó không còn đúng nữa. Cho nên quý vị có thể làm theo ý thích, nhưng đừng nên chìm đắm vào bất kỳ ham muốn thể xác nào. Làm sao quý vị có thể quên đi thân thể? Quý vị không thể nhịn đói mà thiển. Quý vị phải giữ gìn thân thể này, nhưng không nên lúc nào cũng lo cho thân thể mà không có thời gian cho tâm linh. Có người đã làm như vậy

do đó câu nói này là dành cho họ. Chúa Giê-su cũng nói hãy từ bỏ thể xác cho tâm linh, nhưng Ngài cũng ăn uống và chăm sóc thân thể theo nhu cầu.³⁰

V: Làm thế nào để loại bỏ vấn đề xác thịt, yêu đương và sự ham muốn đối với người khác phái?

Đ: Không nên trốn chạy, nếu không trẻ em sẽ không được tiếp tục sanh ra. Hãy sống bình thường nhưng chỉ nên có một đối tượng thôi. Có một người thôi, OK? Nếu quý vị đã tìm được tri kỷ thì tốt rồi, tình yêu ba chiều, thể xác, tình cảm và tinh thần là tốt rồi. Về sau ham muốn thể xác sẽ không còn bám lấy quý vị nữa sau khi quý vị điều tiết nó bằng quan hệ vững vàng hoặc trong hôn nhân. Đừng bận tâm lắm, đó chỉ là lúc ban đầu thôi.⁵¹

V: *Con người có cần phải chống cự, kèm chế năng lực của dục tính để đạt được khai ngộ không?*

Đ: Không, không cần, cứ thoải mái, tự nhiên. Tất cả sức lực mà quý vị dùng để chống lại sự ham muốn tình dục, tốt hơn nên dùng để thiện. Tại sao quý vị phải hành hạ thể xác đến thế? Nó chỉ là một hiện tượng tự nhiên, sau một thời gian sẽ không còn mãnh liệt như vậy nữa. Khi quý vị có gia đình, mọi thứ, ngay cả niềm đam mê sẽ giảm đi rất nhiều. Càng thiện nhiều quý vị sẽ tìm thấy nhiều niềm vui thiên đàng hơn. Tình dục, tôi nói cho quý vị biết, chỉ là tạm thay thế cho chân phúc của thiên đàng. Vì đa số chúng ta không có được niềm vui thật sự nên mới bám theo những thú vui thấp kém này để bù đắp. Sau khi tìm được chân phúc, vật thay thế sẽ không còn quyến rũ quý vị nữa. Cũng như khi chúng ta khôn lớn, những đồ chơi trẻ con, xe bằng nhựa không còn ý nghĩa nữa. Bây giờ chúng ta có xe Mercedes Benz, có Rolls Royce, có Cadillac hay các loại xe khác, chúng ta biết nó chạy nhanh hơn và thực dụng hơn. Vì vậy đừng lo về vấn đề tình dục, chỉ cần khai ngộ.

Đừng lo sau khi khai ngộ rồi quý vị sẽ mất tất cả. Lúc đó quý vị tận hưởng mọi thứ một cách sâu sắc hơn, nhưng cũng

biết lúc nào và cách nào, đồng thời không còn lạm dụng khả năng hưởng thụ như lúc chưa khai ngộ. Quý vị có thể thỉnh thoảng có quan hệ xác thịt nếu muốn và thích điều đó. Nhưng khai ngộ vẫn là mục đích chính trong đời và khai ngộ sẽ không rời bỏ quý vị sau khi Tâm Ấn. Nó sẽ cứ thúc đẩy, quý vị không thể không thăng tiến và không thể trở lại tình trạng vô minh nữa. Nếu quý vị có vận động thể thao một chút với vợ mình thì đã sao? Thượng Đế không quan tâm nhiều vậy đâu! (Cười) Quý vị lo nhiều quá. Một chút quan hệ thể xác cũng làm quý vị hoảng sợ. Đâu có gì đáng sợ như vậy!⁵³

V: Ngài nghĩ thế nào về vấn đề phá thai? Khi nào linh hồn đi vào thai nhi?

Đ: Quý vị không nên phá thai. Vấn đề không phải là khi nào linh hồn nhập vào thai nhi. Đây là vấn đề suy nghĩ sai quấy của khuynh hướng sát sanh. Hiểu không? Phải tiêu diệt khuynh hướng sát sanh này. Không cần phải hỏi tôi khi nào linh hồn đi vào bào thai. Khi muốn phá thai là quý vị đã có ý định sát sanh rồi, và đây là điều chúng ta phải diệt trừ tận gốc rễ. Chúng ta phải nuôi dưỡng lòng từ bi và trí tuệ, không nên nghiêng về bản năng xấu. Càng nghiêng về phía đó, chúng ta càng trở nên thấp kém, càng bị kéo xuống. Quý vị cũng phải cố gắng thiện, rồi một ngày nào đó sẽ biết khi nào thì linh hồn nhập vào bào thai. Không có quy luật nhất định, linh hồn đi vào khi nó muốn. Nó có thể ra đi rồi trở lại! Cho nên quý vị không bao giờ biết khi nào thì linh hồn có trong thai nhi. Ngay cả khi linh hồn chưa vào thai nhi, chúng ta đã có khuynh hướng sát sanh rồi, giết hại máu thịt của chính mình, như vậy là không tốt. Nếu quý vị giết kẻ thù hay thú dữ, ít ra có thể bào chữa là bảo vệ bản thân. Nhưng giết một linh hồn vô tội thì không cần phải hỏi... giết hại một linh hồn ngay thơ là không tốt. Quý vị đừng nên có những ý nghĩ này rồi làm cho bản thân thoái hóa. Hoàn cảnh dù khó khăn thế nào, quý vị cũng có thể vượt qua. Cầu xin Thượng Đế, tìm cách giải quyết vấn đề, hoặc mang đứa bé đến những viện

mồ côi. Có rất nhiều cặp vợ chồng trên thế giới rất muốn có con, họ có thể nhận đứa bé làm con nuôi. Vì vậy đừng nên có ý nghĩ đó.¹³

V: Chúng ta có thể vừa sống là người hoàn hảo, vừa làm thánh nhân toàn thiện không?

Đ: Được chứ, một thánh nhân toàn thiện là một con người hoàn hảo. Một con người hoàn hảo là một thánh nhân toàn thiện. Bây giờ phẩm chất con người của chúng ta chỉ được một nửa thôi. Chúng ta làm việc một cách ngần ngại, đầy ngã chấp và không tin rằng Thượng Đế sắp đặt mọi điều cho chúng ta hưởng thụ và thực nghiệm. Chúng ta phân biệt tội lỗi và đạo đức, quan trọng hóa mọi việc, phê phán bản thân và người khác. Chúng ta đau khổ do chính sự hiểu biết quá hạn hẹp của mình về kế hoạch của Thượng Đế.

Thượng Đế ngự bên trong, và chúng ta hạn chế Ngài, bản thân chúng ta muốn tận hưởng nhưng không biết nên làm cách nào. Chúng ta tự nhủ: “Ta không nên làm việc này.” Nhưng tại sao phải ăn chay? Chỉ là vì Thượng Đế bên trong chúng ta muốn vậy. Sát sanh là đi ngược lại nguyên tắc yêu chuộng sự sống. Bản thân chúng ta không muốn bị giết hay bị trộm mất tài sản, cho nên nếu làm vậy với bất kỳ chúng sinh nào khác là đi ngược lại nguyện ý của mình, khiến cho bản thân đau khổ. Quý vị không nên đánh đập hay bỏ đói bản thân, thí dụ vậy. Việc sát sanh cũng vậy; chúng ta không nên sát sanh vì điều này trái với nguyên tắc của sự sống và khiến chúng ta đau khổ, cho nên đừng làm. Điều đó không có nghĩa là chúng ta hạn chế bản thân. Ngược lại nó nói rộng đời sống của chúng ta đến muôn loài, không chỉ giới hạn trong phạm vi con người, mà còn trải rộng đến các bạn thú. Đời sống của chúng ta không thu hẹp trong thân thể này mà nói rộng ra đến loài vật, cỏ cây, và tất cả chúng sinh khác. Nó sẽ làm chúng ta thêm phần vĩ đại và khôi phục lại sự huy hoàng nguyên thủy.³⁰

Tình Thương Thánh Thiện

Tình thương xóa bỏ mọi tội lỗi, tiêu hủy mọi điều xấu, và xóa tan mọi biên giới. Chúa Giê-su đã dùng tình thương này để rửa sạch tội lỗi cho đệ tử của Ngài. Khi còn ở thế giới này, Ngài đã bảo dưỡng tình thương này. Khi Đức Phật còn tại thế, Ngài đã bảo dưỡng tình thương này cho chúng ta hưởng dụng, để học hỏi cách yêu thương như Ngài, học phát triển tình thương, học cách nhận thức và loại trừ tất cả mọi hạn chế để tình thương của chúng ta lại được tự do.

Các Ngài làm gương sáng cho chúng ta. Cho nên mọi người đều thương yêu Minh sư. Họ không có gì khác. Họ có thể không đẹp, có thể là già hoặc trẻ. Thật là vô lý khi nói rằng Minh sư phải nên như thế nào đó. Minh sư có thể gù lưng, nhưng không quan trọng. Tình thương bên trong nhục thể của Ngài vẫn hoàn hảo. Đó là điều thu hút mọi người. Vì chúng ta có tình thương này bên trong nên khi cảm nhận được tình thương tương tự nhưng bao la hơn, chúng ta thích bơi lội, trầm mình trong đó! Nếu được Tâm Ấn vào Pháp môn khoa học này, quý vị sẽ nhận ra tình thương vô hạn này của bản thân. Nếu tu hành tinh tấn và có niềm tin, nhờ ý chí và ân điển của Thượng Đế, quý vị sẽ có lòng thương như Chúa Giê-su đã có, và trở thành giống như Ngài. Quý vị có thể trở thành Chúa Giê-su trong chiếc váy đầm ngắn và đôi giày cao gót!³⁰

Chúa Giê-su đã đến và dạy dỗ chúng ta phải thương người hàng xóm, và vĩ đại hơn, là thương kẻ thù của chúng ta. Phật, Mohammed, Socrates, Lão Tử đều dạy y như vậy. Vì vậy tôi đến đây để nhắc nhở quý vị thông điệp cổ xưa này: Làm thế nào để phát triển tình thương bao la bên trong để quý vị có thể yêu thương những người chung quanh.

Tình thương này là vô hình nhưng vĩ đại đến nỗi chúng ta có thể cảm nhận được và có thể dùng nó theo ý mình. Tại sao lực lượng vĩ đại bên trong này được gọi là tình thương? Bởi vì nó tha thứ và rửa sạch tất cả tội lỗi của chúng ta. Bất kể trước đây

chúng ta đã làm gì sai, khi câu thông được với tình thương này, biết được tình thương này, chúng ta trở nên tinh khiết như trẻ thơ. Vì vậy nó được gọi là tình thương. Tình thương không biết đến tội lỗi, không có biên giới, không có quá khứ mà chỉ có hiện tại. Chúa Giê-su đã dùng tình thương này rửa sạch tội lỗi của đệ tử. Đức Phật dùng tình thương này đem con người trở về Phật quốc. Ngài Krisna của Ấn Độ vì có tình thương này mà đến nay vẫn được dân chúng Ấn Độ thương yêu và ca ngợi.⁹

V: Xin Ngài nói về tình thương, về khả năng mà loài người có, để mang tình thương xuống đây?

Đ: Tình thương chân thật, tình thương thánh thiện? Chúng ta không thể nói về nó, trừ phi chúng ta biết được Thượng Đế. Chỉ khi nào chúng ta thương yêu được như Thượng Đế, lúc đó mới là tình thương thật sự. Nếu không, đó chỉ là một phần. Một phần tình thương của Thượng Đế thể hiện giữa nam và nữ, gắn bó họ với nhau, làm cho họ hạnh phúc. Một phần của tình thương này thể hiện giữa mẹ và con, khiến họ cảm thấy có một sự gắn bó rất đặc biệt. Cũng tương tự vậy, một phần của tình thương này thể hiện giữa bất cứ chúng sinh nào, là người hoặc không phải người, gắn bó họ với nhau và khiến họ cảm thấy hạnh phúc. Quý vị có tưởng tượng toàn bộ tình thương này tỏa ra khắp thế giới không? Đó là lý do chúng ta thấy thật dễ chịu trong tình thương của Thượng Đế này được truyền qua một vị Minh sư.

Vì vậy mà từ ngàn xưa con người tôn thờ các vị Minh sư này. Đó là lý do mọi người tin theo Chúa, bất chấp mọi khủng bố. Đó là lý do mọi người yêu mến Đức Phật. Khi trình độ của người ta đủ cao để đón nhận trọn vẹn tình thương này, họ đắm trong đó, tận hưởng tình thương này và không muốn rời xa. Mỗi khi có dịp gặp Ngài, họ không thể không nhìn Ngài. Tình thương này có trong mọi người, nhưng chúng ta hạn chế nó bởi quan niệm riêng của mình. Một khi trút bỏ được mọi thành kiến, tình thương sẽ nảy nở.

Một khi không còn ngã chấp, tình thương của chúng ta sẽ trở nên tràn đầy như Chúa Giê-su, như Đức Phật. Chúng ta sẽ thu hút ngàn ngàn người, họ sẽ không bao giờ muốn rời chúng ta. Đồng thời, họ sẽ tự phát triển để nhận biết tình thương này của chính họ, quý vị hiểu không? Trước đó họ chỉ biết yêu kính người gia tri họ với tình thương của Thượng Đế. Đó là lý do người ta thương Minh sư của họ, chỉ là vì tình thương này. Toàn bộ tình thương này chứa đựng trong thân thể của Minh sư. Đó là cách làm nên mọi phép lạ, vì luật lệ của tình thương vượt qua tất cả các luật khác, kể cả luật nhân quả. Cho nên Minh sư có thể giải thoát bất cứ ai tin tưởng vào Ngài, có thể mở cửa mọi thiên đàng, hủy diệt mọi địa ngục.³⁰